

Christina
Lauren

STOUTER

onverwacht

XANDER roman

Ook verschenen van Christina Lauren bij Xander Uitgevers

Stouter – Ondenikbaar (2014)

CHRISTINA LAUREN

Stouter
Onverwacht

Vertaald door Gabriëlla van Karsbergen

Uitgegeven door Xander Uitgevers BV
Hamerstraat 3, 1021 JT Amsterdam

www.xanderuitgevers.nl

Oorspronkelijke titel: *Beautiful Stranger*

Oorspronkelijke uitgever: Gallery Books

Vertaling: Gabriëlla van Karsbergen

Omslagontwerp: HildenDesign, www.hildendesign.de

Omslagbeeld: HildenDesign/www.shutterstock.com

Auteursfoto: www.christinalaurenbooks.com

Zetwerk: Michiel Niesen, ZetProducties

Copyright © 2013 Lauren Billings & Christina Hobbs

Copyright © 2014 voor de Nederlandse taal:

Xander Uitgevers BV, Amsterdam

Eerste druk 2014

ISBN 978 94 0160 228 0 / NUR 302

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt
door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PROLOOG

Toen mijn oude leven het loodje legde, ging dat niet bepaald rustig. Het explodeerde.

Maar om eerlijk te zijn, was ik degene geweest die de lont had ontstoken. In slechts een week tijd had ik mijn huis verhuurd, mijn auto verkocht en mijn rokkenjagende vriendje aan de kant gezet. Ik had mijn overbezorgde ouders beloofd dat ik voorzichtig zou zijn, maar het was pas op het vliegveld dat ik mijn beste vriendin belde om haar te vertellen dat ik haar kant op zou verhuizen.

Dat was het moment waarop het me allemaal duidelijk werd, in één helder moment.

Ik was er klaar voor om opnieuw te beginnen.

‘Chloe? Ik ben het,’ zei ik met trillende stem, terwijl ik de terminal rond keek. ‘Ik kom naar New York. Ik hoop dat de baan nog steeds vrij is.’

Ze gilte, liet de telefoon vallen, stelde iemand gerust – zeer waarschijnlijk Bennett – en zei dat alles goed was.

‘Sara komt,’ hoorde ik haar uitleggen. Mijn hart maakte een sprongetje toen ik alleen al dacht aan het feit dat we samen zouden zijn aan het begin van dit nieuwe avontuur. ‘Ze heeft zich bedacht!’

Ik hoorde gejuich en een klap en hij zei iets dat ik niet kon verstaan.

‘Wat zei hij?’ vroeg ik.

‘Hij vroeg of Andy ook mee kwam.’

‘Nee.’ Ik pauzeerde even om het misselijkmakende gevoel dat naar boven kwam terug te dringen. Andy en ik waren zes jaar samen geweest en hoewel ik blij was dat ik van hem af was, voelde dit dramatische moment in mijn leven toch nog heel onwerkelijk. ‘Ik ben bij hem weg.’

Ik hoorde haar adem even stokken. ‘Gaat het wel?’

‘Het gaat meer dan goed.’ En dat was ook zo. Ik denk dat ik tot dat moment niet had beseft hóé goed het ging.

‘Ik denk dat het het beste besluit is dat je ooit hebt genomen,’ zei ze tegen me en pauzeerde toen even want Bennett zei iets op de achtergrond. ‘Bennett zegt dat je als een komeet omhoog zult schieten.’

Ik beet op mijn lip en probeerde een grijns te onderdrukken. ‘Hij zit er niet ver naast want ik ben al op het vliegveld.’

Chloe gilte het uit en zei dat ze me op zou halen van LaGuardia.

Ik glimlachte, hing op en gaf mijn ticket aan de stewardess. Toen bedacht ik dat een komeet eigenlijk te gericht was, te gedreven. Ik was meer een soort van oude ster, zonder brandstof, naar binnen getrokken door mijn eigen zwaartekracht, mezelf plettend. Ik had geen energie meer voor mijn te perfecte leven, mijn te perfecte baan, mijn liefdeloze relatie... volledig uitgeput op mijn zevenentwintigste. Net als bij een ster, was mijn leven in Chicago ingestort onder de kracht van zijn eigen gewicht. En dus ging ik er vandoor. Enorme sterren laten zwarte gaten achter, kleine sterren laten witte dwergen achter. Ik liet amper een schaduw achter. Al mijn licht reisde met me mee.

Ik was er klaar voor om opnieuw te beginnen als een komeet: bijtanken, opnieuw vlam vatten en branden door de lucht.

1

‘Je doet die glitterjurk aan of ik doe je wat,’ riep Julia vanuit het keukengebied, zoals ik het was gaan noemen. Het was zeker niet groot genoeg om het een echte keuken te noemen.

Van een galmend Victoriaans huis in de buitenwijken van Chicago was ik verhuisd naar een schattig appartement in East Village dat ongeveer de afmetingen had van mijn oude woonkamer. Toen ik mijn spullen had uitgepakt, alles een plekje had gegeven en mijn twee beste vrienden waren langsgelopen, voelde het zelfs nog kleiner. Het woonkamer-eetkamer-keuken-deel was omgeven door enorme erkers. Het effect was echter niet zo zeer paleisachtig maar had meer iets van een vis-senkom. Julia was dit weekend op bezoek om mijn verhuizing te vieren en ze had me al zo’n tien keer gevraagd waarom ik had gekozen voor zo’n klein flatje.

De waarheid was dat ik het had gekozen omdat het zo anders was dan alle andere plekken waar ik had gewoond. En omdat een piepklein appartementje nu eenmaal het enige is dat je kunt vinden wanneer je naar New York verhuist zonder van tevoren woonruimte geregeld te hebben.

Ik stond in de slaapkamer en trok aan de zoom van het kleine

glitterjurkje en staaarde naar mijn verblindend witte benen die ik vanavond tentoon zou spreiden. Ik haatte het dat mijn eerste gedachte was of Andy het misschien te bloot zou vinden. Mijn tweede gedachte was dat ik besepte dat ik het geweldig vond. Ik moest onmiddellijk al die oude Andy-programma's uit mijn hoofd wissen.

‘Geef me één goede reden waarom ik dit niet zou dragen.’

‘Ik weet er geen één.’ Chloe kwam de slaapkamer binnenlopen. Ze droeg een diepblauwe outfit die om haar heen golfde als een soort van aura. Zoals gewoonlijk zag ze er ongelooflijk uit. ‘We gaan drinken en dansen, dus een beetje been laten zien is een vereiste.’

‘Ik weet alleen niet hoeveel been ik wil laten zien,’ zei ik. ‘Ik ben zeer gehecht aan mijn nieuwverworven single-status.’

‘Nou, sommigen zullen vanavond hun blote kont laten zien dus je zult niet opvallen mocht je je daar zorgen om maken. Trouwens,’ zei ze, terwijl ze naar buiten wees, ‘het is nu te laat om nog wat anders aan te trekken want de limo is er.’

‘Jij zou je blote kont moeten laten zien. Jij bent namelijk degene die de afgelopen drie weken in beschonken toestand naakt heeft liggen zonnen bij haar Franse villa,’ zei ik.

Chloe glimlachte geheimzinnig naar me en trok aan mijn arm. ‘Vooruit, lekker stuk. Ik heb de afgelopen weken doorgebracht met de Prachtige Klootzak. Ik ben klaar voor een avondje uit met de meiden.’

We stapten in de wachtende auto en Julia maakte de champagnefles open. Na slechts één tintelende teug leek de wereld om me heen te verdwijnen en waren wij gewoon drie jonge vriendinnen in een limo, klaar om een nieuw leven te vieren.

En het was niet alleen mijn aankomst die we deze avond vierden: Chloe Mills ging trouwen, Julia was op bezoek en de net single geworden Sara moest het leven weer ontdekken.

De club was donker, luidruchtig en gevuld met kronkelende lichamen: op de dansvloer, in de zalen en bij de bar. Een dj draaide muziek vanaf een klein podium en volgens de flyers aan de muur was ze de nieuwste en hotste dj in Chelsea.

Julia en Chloe leken helemaal in hun element. Ik voelde me alsof ik het grootste deel van mijn jeugd en volwassen leven had doorgebracht met saaie mensen op rustige formele bijeenkomsten. Hier voelde het alsof ik uit het boek van mijn leven in Chicago was gestapt en zo het verhaal van het typische New Yorkse leven in.

Het was perfect.

Ik schuifelde naar de bar; wangen rood, haar vochtig en met benen die aanvoelden alsof ze jaren niet op deze manier waren gebruikt.

‘Pardon,’ schreeuwde ik en probeerde de aandacht van de barkeeper te trekken. Hoewel ik geen idee had wat het eigenlijk was, had ik eerder al slippery nipples, cement mixers en purple hooters besteld. Maar met de drukte op een hoogtepunt en de muziek zo hard dat ik ervan trilde, wilde hij niet eens naar me kijken. Toegegeven, hij had het hartstikke druk en kleine hoeveelheden van die stomme shots maken was natuurlijk erg irritant. Maar ik had een vriendin die zich pas had verloofd en die zich uit stond te leven op de dansvloer en meer shots wilde.

‘Hé!’ riep ik en gaf een klap op de bar.

‘Hij doet wel z’n best om je te negeren, hè?’

Ik keek op – en omhoog – naar de man die dicht tegen me aan stond aan de drukke bar. Hij had zo’n beetje de afmetingen van een boom en knikte naar de barkeeper om zijn bedoeling aan te geven. ‘Je moet nooit tegen een barkeeper schreeuwen, Petal. Zeker niet met wat jij wilt bestellen. Pete haat het om meiden-drinkjes te maken.’

Natuurlijk. Dat overkomt mij uiteraard weer: ik ontmoet een geweldige man, slechts dagen nadat ik mannen voor altijd heb afgezworen. En ook nog eens een man met een Brits accent. De wereld was een hilarische bitch.

‘Hoe weet jij nou wat ik wilde gaan bestellen?’ Mijn grijns werd nog breder, hopelijk net zo breed als die van hem, maar waarschijnlijk veel meer aangeschoten. Ik was dankbaar voor de drankjes die ik al had gehad want een sobere Sara zou hem antwoorden in enkelvoudige lettergrepen, een ongemakkelijk knikje en er vervolgens vandoor gaan. ‘Misschien was ik wel van plan een glas Guinness te bestellen. Je weet maar nooit.’

‘Niet waarschijnlijk. Ik heb je de hele avond al kleine paarse drankjes zien bestellen.’

Heeft hij me al de hele avond in de gaten gehouden? Ik wist niet zeker of ik dat nou leuk moest vinden of een beetje eng.

Ik schuifelde een beetje en hij volgde me. Hij had scherpe geelaatstrekken, een scherpe kaaklijn en een gegroefde holte onder zijn jukbenen. Zijn ogen leken verlicht en zwaar en hij had donkere wenkbrauwen en een diep kuiltje in zijn linkerwang wanneer hij grijnsde. Deze man moest ruim 1,85 meter zijn, met een torso zo groot dat het maanden zou duren om het te verkennen.

Hallo, Big Apple.

De barman kwam weer terug en keek verwachtingsvol naar de man naast me. Mijn prachtige vreemdeling hoefde amper zijn stem te verheffen want deze was zo diep dat hij zonder enige moeite hoorbaar was: ‘Drie vingers McKellans, Pete, en wat deze dame wil hebben. Ze staat al een tijdje te wachten, oké?’ Hij richtte zich tot mij en liet een glimlach zien die een slapend warm gevoel in mijn buik losmaakte. ‘Hoeveel vingers wil jij hebben?’

Ik wist niet wat ik hoorde en mijn aderen vulden zich met adrenaline. ‘Wat zei je nou net?’

Onschuld. Hij probeerde het te vergoelijken met zijn uiterlijk

en op de een of andere manier lukte het hem ook nog. Maar ik kon zien aan de manier waarop hij zijn ogen samenknep dat hij geen onschuldige cel in zijn lichaam had.

‘Heb je me nou echt net drie vingers aangeboden?’ vroeg ik.

Hij lachte en legde de grootste hand die ik ooit had gezien tussen ons in op de bar. Met zulke handen zou je met gemak een basketbal kunnen omsluiten. ‘Petal, jij kunt het beste met twee vingers starten.’

Ik keek hem eens wat beter aan. Hij had vriendelijke ogen en hij stond niet te dichtbij, maar dichtbij genoeg om te begrijpen dat hij speciaal naar dit gedeelte van de bar was gekomen om met mij te praten. ‘Je kunt goed insinueren.’

De barman roffelde met zijn knokkels op de bar en vroeg naar mijn bestelling. Ik schraapte mijn keel en zette mezelf schrap. ‘Drie blow jobs.’ Ik negeerde zijn geïrriteerde gesnuif en richtte me weer tot mijn vreemdeling.

‘Je klinkt niet als een New Yorker,’ zei hij. Zijn grijns werd iets minder, maar zijn ogen bleven lachen.

‘Jij ook niet.’

‘Touché. Geboren in Leeds, gewerkt in Londen en zes jaar geleden hierheen verhuisd.’

‘Vijf dagen,’ gaf ik toe en wees op mijn borst. ‘Uit Chicago. Het bedrijf waar ik vroeger voor werkte heeft hier een kantoor geopend en me gevraagd om de afdeling financiën te leiden.’

Ho, Sara. Te veel informatie voor een eventuele stalker.

Het was ook zo lang geleden dat ik zelfs maar naar een andere man had gekeken. Andy was duidelijk een meester geweest in dit soort situaties, maar helaas was ik het flirten verleerd. Ik keek even naar de plek waar ik Julia en Chloe verwachtte te zien dansen, maar ik kon ze niet vinden in de massa lichamen op de dansvloer. Ik was zo roestig in dit soort dingen, dat ik bijna weer maagd was.

‘Financiën? Ik ben zelf iemand van de cijfers,’ zei hij. Hij

wachtte tot ik weer naar hem keek en liet toen een nog grotere glimlach zien. ‘Goed om te zien dat vrouwen zich er ook mee bezig houden. Er zijn al veel te veel van die mopperende mannen in pantalons die alleen maar vergaderen om zichzelf steeds maar weer hetzelfde te horen zeggen.’

Met een glimlach zei ik: ‘Ik ben soms ook een mopperkont. En ik draag soms ook een broek.’

‘En soms alleen ondergoed?’

Ik kneep mijn ogen toe. ‘Wat bedoel je daar nu weer mee? Ben je weer iets aan het insinueren?’

Zijn lach verwarmde mijn huid. ‘Wat is er mis met ondergoed?’ De ‘on’ klonk als een geluid dat hij zou kunnen maken tijdens seks en diep van binnen smolt er iets in me. Terwijl ik hem aan stond te staren, hield mijn vreemdeling zijn hoofd scheef en nam me eens goed op. ‘Je bent nogal schattig en je ziet er niet uit alsof je vaak in dit soort tenten komt.’

Hij had gelijk, maar was het dan zo duidelijk? ‘Ik weet niet zeker hoe ik dat moet opvatten.’

‘Zie het maar als een compliment. Je bent het meest onbedorven meisje hier.’ Hij schraapte zijn keel en keek naar Pete, die eraan kwam met mijn shots. ‘Waarom draag je al die plakkerige drankjes naar de dansvloer?’

‘Mijn vriendin heeft zich net verloofd. We zijn een avondje uit met de meiden.’

‘Dus dan is het niet waarschijnlijk dat je hier vanavond met mij vertrekt.’

Ik knipperde met mijn ogen en toen nog eens. Dit voorstel had ik absoluut niet zien aankomen. Helemáál niet. ‘Ik... wat? Nee.’

‘Jammer.’

‘Ben je nou serieus? Je kent me net.’

‘En nu al heb ik een sterke drang om je te verslinden.’ Hij bracht zijn woorden langzaam, bijna fluisterend, maar ze knal-

den door mijn hoofd. Het was duidelijk dat hij dit niet voor het eerst deed – een voorstel van seks zonder verplichtingen – en hoewel het voor mij wel nieuw was, wist ik dat ik erop in zou gaan als hij zo naar me keek.

Elk shot dat ik had gehad leek me in één keer te raken en ik stond een beetje heen en weer te slingeren. Hij greep me bij mijn elleboog en grijnsde naar me. ‘Rustig aan, Petal.’

Ik kwam weer bij zinnen en voelde mijn hoofd enigszins opklaren. ‘Oké, wanneer je zo naar me glimlacht dan zou ik je wel willen beklimmen. En god weet dat het eeuwen geleden is sinds ik eens goed ben aangepakt.’

Ik keek hem aan, alle schijn van beleefdheid was blijkbaar verdwenen.

‘En iets zegt me dat jij dat wel eens heel goed zou kunnen... ik bedoel, Jezus nog aan toe, moet je jezelf eens zien.’

En dat deed ik dan ook. Nog een keer. Ik ademde diep in en zag een geamuseerde grijns. ‘Maar ik heb nog nooit eerder zomaar een vreemde opgepikt aan de bar en ik ben hier met vriendinnen om te vieren dat een van hen een geweldig huwelijk gaat krijgen en dus,’ ik pakte mijn shots op, ‘gaan we deze opdrinken.’

Hij knikte langzaam en zijn glimlach werd een beetje vrolijker, alsof hij zojuist een uitdaging had aangenomen. ‘Oké.’

‘Dus dan zie ik je later.’

‘Laten we het hopen.’

‘Geniet van je drie vingers, Vreemdeling.’

Hij lachte. ‘Geniet van de blow jobs.’

~

Ik vond Chloe en Julia in elkaar gezakt en zweterig aan een tafel en zette de shots neer. Julia zette er eentje neer voor Chloe en hield die van haar omhoog.

‘Dat al jullie blow jobs maar makkelijk mogen zijn.’ Ze zette haar lippen om het randje, stak beide armen in de lucht, gooide haar hoofd achterover en slikte het hele shot in een keer door.

‘Jezus christus,’ mompelde ik en staarde haar met bewondering aan. Chloe barstte in lachen uit. ‘Gaat dat zo?’ Ik ging zachter praten en keek om me heen. ‘Als een échte blow job?’

‘Het is een wonder dat ik nog steeds een kokhalsreflex heb.’ Julia veegde nogal onbehouwen haar onderarm over haar mond en kin en legde uit: ‘Ik heb toen ik studeerde vrij vaak uit bierbongs gedronken. Vooruit,’ zei ze en knikte naar Chloe. ‘Proost.’

Chloe boog over de tafel heen en sloeg haar shot zonder handen achterover. Toen was ik aan de beurt. Allebei mijn vriendinnen keken me aan.

‘Ik heb een te gekke vent ontmoet,’ zei ik zonder nadenken. ‘Écht te gek. En hij is superlang, zeker vijf meter of zo.’

Julia staarde me met open mond aan. ‘Waarom sta je hier dan nep blow jobs te doen met ons?’

Ik lachte en schudde mijn hoofd. Ik had geen idee wat ik daar nou weer op moest zeggen. Ik had natuurlijk met hem mee kunnen gaan en in het opwindende leven van iemand anders zou het uiteraard veel verder zijn gegaan. ‘Het is onze meidenavond. Je bent maar twee dagen hier. Het is al goed.’

‘Fuck dat. Neem het ervan.’

Chloe schoot me te hulp: ‘Ik ben blij dat je iemand hebt ontmoet die je te gek vond. Het is eeuwen geleden dat je zo’n gelukzalige glimlach op je gezicht had.’ Haar glimlach verdween plotseling toen ze zich bedacht. ‘Nu ik erover nadenk, ik heb je nog nooit met zo’n glimlach gezien.’

En met die waarheid, pakte ik mijn shot op, zonder aandacht te schenken aan Julia’s commentaar op mijn slechte houding, en sloeg het achterover. Het was zoet, heerlijk en precies wat ik nodig had om mijn hoofd leeg te maken en niet meer te denken aan die eikel in Chicago en de prachtige vreemdeling aan de

bar. Ik sleepte mijn vriendinnen de dansvloer op.

Binnen enkele seconden voelde ik me slap, versuft en heerlijk los. Chloe en Julia dansten om me heen en gilden en zongen met de liedjes mee. Ze verloren zichzelf volkomen in de massa zweterige lichamen. Ik wilde dat mijn jeugd nog een tijdje voort zou duren. Weg van mijn routineuze, veel te drukke leven in Chicago, kon ik merken dat ik er niet genoeg van had genoten. Alleen hier, met een dj die liedje na liedje draaide, zag ik hoe ik me als begin-twintiger zou hebben kunnen gedragen: onder de spotlights, dansend in een heel klein jurkje, mannen ontmoetend die me wilden verslinden en kijkend hoe mijn vriendinnen zich wild en gek en jong gedroegen.

Ik had niet bij mijn vriendje hoeven intrekken toen ik tweewintig was.

Ik had een heel ander leven kunnen leiden, buiten de keurige wereld van societybijeekkomsten en handjes schudden.

In plaats daarvan had ik dit meisje kunnen zijn: uitdagend gekleed en zich helemaal gek dansend.

Maar gelukkig was het nog niet te laat. Ik zag Chloe's uitgelaaten glimlach en lachte terug.

'Ik ben zo blij dat je hier bent!' gilde ze boven de muziek uit.

Ik wilde net een vergelijkbare dronken vriendschapseed afleggen, toen ik achter Chloe, in de schaduw van de dansvloer, mijn vreemdeling zag staan. Onze ogen ontmoetten elkaar en we keken geen van beiden weg. Hij nipte aan zijn drie vingers whisky. Hij was met een vriend, maar ik kon zien dat hij niet verrast was dat ik hem had betrappt op het feit dat hij naar me stond te staren.

Het effect van dit besef was sterker dan de alcohol. Het deed elke centimeter van mijn huid warmer worden, het brandde een gat door mijn borstkas en naar beneden: langs mijn ribben en diep in mijn buik. Hij hield zijn glas omhoog en glimlachte. Ik voelde mijn ogen dichtgaan.

Ik wilde voor hem dansen.

Nog nooit in mijn leven had ik me zo sexy gevoeld. Ik had de situatie volledig in de hand. Ik had mijn master gehaald, een goed betaalde baan gevonden en had zelfs met een klein budget mijn huis opnieuw ingericht. Maar ik had me nog nooit een echte volwassen vrouw gevoeld, dansend als een gek terwijl een prachtige vreemdeling in de schaduw naar me stond te kijken.

Dit, dát moment was precies hoe ik opnieuw wilde beginnen.

Hoe zou het zijn om verslonden te worden? Bedoelde hij dat zo letterlijk als het klonk? Zijn hoofd tussen mijn dijen, armen om mijn heupen geslagen en me open houdend? Of bedoelde hij over me, in me, aan mijn mond, mijn nek en borsten zuiwend?

Er verscheen een glimlach op mijn gezicht en ik strekte mijn armen uit. Ik voelde hoe de zoom van mijn jurk langs mijn dijen omhoog kroop maar het kon me niets schelen. Ik vroeg me af of hij het kon zien, ik hóópte dat hij het kon zien.

Als ik zou hebben gezien dat hij er niet meer stond, dan zou dat het moment behoorlijk hebben verknald en dus keek ik maar niet meer. Ik was niet bekend met het barflirten; misschien duurde zijn aandacht slechts vijf seconden, misschien duurde het wel de hele nacht. Het maakte me niet uit. Hier op de dansvloer, in het licht van de stroboscopen, kon ik net doen alsof hij daar nog steeds stond. Zo lang als ik wilde. Ik was eraan gewend geraakt om nooit veel te verwachten van Andy's aandacht, maar in het geval van deze vreemdeling was dat anders. Ik wilde dat zijn ogen door mijn huid brandden, precies op de plek waar mijn hart tegen mijn ribben bonsde.

Ik verloor me in de muziek en de gedachten van zijn hand op mijn elleboog, zijn donkere ogen en het woordje *verslinden*.
Verslinden.

Het ene nummer ging over in het andere, en nog een andere,

en voor ik weer boven was gekomen om adem te halen, lagen Chloe's armen over mijn schouders. Ze lachte in mijn oor en sprong samen met me op en neer.

'Je hebt publiek!' gilde ze zo luid boven de muziek uit dat ik er van terugschrok.

Ze knikte naar opzij en pas toen zag ik dat we omgeven waren door een groep mannen in strakke donkere kleren die suggestief stonden te dansen. Ik keek Chloe weer aan en zag dat haar ogen helder stonden. Het was een bekende blik, deze roekeloze vrouw die zichzelf een weg naar boven had gewerkt bij wat nu een van de grootste mediabedrijven ter wereld was. Zij wist precies wat deze avond voor me betekende. Plotseling voelde ik koele lucht over me heen stromen uit de ventilatoren boven me. Ik kwam weer terug in de realiteit, maar was nog steeds duizelig van het feit dat ik in New York City was en opnieuw kon beginnen. En ik genoot er van.

Maar achter Chloe, was de schaduw donker en leeg; er stond geen vreemdeling meer naar me te kijken.

De moed zakte me een beetje in de schoenen. 'Ik moet naar de wc,' zei ik tegen haar.

Ik worstelde me een weg door het kringetje mannen, stapte van de dansvloer af en volgde de bordjes naar de eerste verdieping, die eigenlijk een balkon was vanwaar je de hele club kon overzien. Ik liep een nauwe gang door en de wc's in. Het licht was er zo fel dat ik een pijnscheut voelde die van mijn ogen naar mijn achterhoofd trok. Het was akelig leeg in de toiletten en de muziek klonk hier alsof het onderwater was.

Terwijl ik het hokje uitliep, deed ik mijn haar goed, gaf mezelf een mentale high five omdat ik een kreukvrije jurk aan had en deed nog wat lippenstift op.

Ik liep naar buiten en rechtstreeks tegen een muur van een vent op.

Aan de bar waren we al close geweest maar niet zo close als

nu. Niet met mijn gezicht in zijn nek en zijn lucht om me heen. Hij rook niet naar aftershave, zoals de mannen op de dansvloer. Hij rook gewoon schoon, als een man die zijn was deed en die ook nog wat whisky op zijn lippen had.

‘Hallo Petal.’

‘Hoi Vreemdeling.’

‘Ik zag je daarnet dansen, jij klein wild ding.’

‘Ik zag jou ook.’ Ik kon amper ademen. Mijn benen voelden slap, alsof ze niet wisten of ze nou moesten doorzakken of rechtop blijven staan. Ik beet op mijn onderlip en onderdrukte een glimlach. ‘Waarom stond je daar zo en ben je niet met me komen dansen?’

‘Omdat ik denk dat je liever bekeken wordt.’

Ik slikte en staarde hem aan. Ik kon niet meer wegstaren. Ik kon niet zien wat voor kleur zijn ogen hadden. Bruin dacht ik, toen ik bij de bar stond. Maar er glom iets lichters hier in dit deel van de club, vlak boven de stroboscooplichten. Groenachtig, geel, iets betoverends. Niet alleen had ik geweten dat hij naar me stond te kijken – en had ik het leuk gevonden – maar ik had gedanst met de gedachte dat hij me zou verslinden.

‘Heb je je voorgesteld dat ik hard was?’

Ik knipperde met mijn ogen. Die botheid van hem was ongelooflijk. Hadden mannen als deze altijd al bestaan, mannen die precies zeiden wat zij – en ik – dachten? Zonder eng, grof of opdringerig te klinken? Hoe deed-ie dat toch?

‘Wauw,’ zei ik en snakte naar adem. ‘Wás je...?’

Hij pakte mijn hand beet en drukte die stevig tegen zijn erectie aan. Zonder na te denken, krulde ik mijn vingers om hem heen. ‘Dit komt doordat je mij hebt zien dansen?’

‘Ben je altijd al zo’n performer geweest?’

Als ik me niet zo overdonderd had gevoeld dan zou ik gelachen hebben. ‘Nooit.’

Hij keek me aandachtig aan met een glimlach in zijn ogen,

maar zijn lippen stonden wat meer bedachtzaam.

‘Ga met me mee naar huis.’

Dit keer lachte ik wel. ‘Nee.’

‘Ga mee naar mijn auto.’

‘Nee. Ik ga absoluut niet met jou deze club uit.’

Hij boog zich voorover en drukte een voorzichtige zoen op mijn schouder en zei toen: ‘Maar ik wil je aanraken.’

Ik kon niet net doen alsof ik dat ook niet wilde. Het was donker en de lampen flitsten op het ritme van de keiharde muziek. Wat zou een wild nachtje nou uitmaken? Andy had er per slot van rekening zo veel gehad.

Ik leidde hem langs de wc's, verder de smalle gang in, naar een klein verlaten nisje dat uitkeek op het hokje van de dj. We zaten vast in een doodlopend stuk, afgezonderd maar zeker niet verborgen. Behalve de muur aan de achterkant van de club, was de rest van de ruimte om ons heen open. Slechts een middelhoge glazen muur zorgde ervoor dat we niet naar beneden zouden vallen op de dansvloer. ‘Oké. Raak me hier maar aan.’

Hij trok een wenkbrauw op en gleed met een lange vinger over mijn sleutelbeen, van de ene schouder naar de andere. ‘Wat wil je me precies aanbieden?’

Ik keek in zijn vreemde verlichte ogen die zo geamuseerd leken door alles wat er om hem heen gebeurde. Hij zag er normaal uit, in elk geval voor iemand die me volgde door een club heen en me vervolgens vertelde dat hij me wilde aanraken. Ik dacht aan Andy, die maar zelden wilde dat ik hem aanraakte, met hem praatte, of wát dan ook deed, behalve om de schijn op te houden. Is dit hoe het voor hem was? Een vrouw die hem aan de kant trok en zichzelf aanbood? Dat hij dan vervolgens zou nemen wat hij kon krijgen voordat hij naar huis, naar mij, zou toegaan? Ondertussen was mijn leven zo klein geworden dat ik me amper kon herinneren hoe ik de lange avonden alleen doorbracht.

Was ik te hebberig om het allemaal te willen? Een geweldige

carrière en een beetje gekkigheid zo nu en dan?

‘Je bent toch geen psychopaat, hè?’

Lachend boog hij zich voorover en kuste mijn wang. ‘Je zorgt er wel voor dat ik gek word, maar nee, dat ben ik niet.’

‘Ik ben...’ begon ik en keek toen naar beneden. Ik drukte mijn hand tegen zijn borst. Zijn grijze sweater was ongelooflijk zacht, kasjmier volgens mij. Hij droeg een donkere spijkerbroek die hem perfect paste. Zijn zwarte schoenen zagen er onberispelijk uit. Alles aan hem was zorgvuldig. ‘Ik ben hier pas heen verhuisd.’ Het leek een passende verklaring voor het feit dat mijn hand zo ontzettend trilde.

‘En een moment als dit voelt niet heel erg zeker, of wel?’

Ik schudde mijn hoofd. ‘Helemaal niet.’ Maar ik pakte de achterkant van zijn hoofd vast en trok hem naar me toe. Gewillig werkte hij mee, boog zich voorover en glimlachte nog even voordat onze lippen elkaar raakten. De kus was zowel perfect zacht als perfect hard. De whisky verwarmde zijn lippen tegen de mijne. Hij kreunde een beetje toen ik mijn mond opendeed en hem toegang verleende. De vibratie zette me in vuur en vlam. Ik wilde al zijn geluiden voelen.

‘Je smaakt naar suiker. Hoe heet je?’ vroeg hij.

Maar toen voelde ik paniek opkomen. ‘Geen namen.’

Hij trok zich even terug om me aan te kunnen kijken, zijn wenkbrauwen opgetrokken. ‘Hoe zal ik je dan noemen?’

‘Hoe je me steeds al hebt genoemd.’

‘Petal?’

Ik knikte.

‘En hoe ga je mij dan noemen als je klaarkomt?’ Hij gaf me nog een zoen.

Mijn hart sloeg een slag over bij de gedachte. ‘Ik geloof niet dat het wat uitmaakt hoe ik je noem, of wel soms?’

Schouderophalend gaf hij toe. ‘Dat zal wel niet.’

Ik pakte zijn hand en legde deze op mijn heup. ‘Ik ben het

afgelopen jaar de enige geweest die mezelf een orgasme heeft gegeven.' Hij liet zijn vingers langs de rand van mijn jurk glijden en ik fluisterde: 'Kun jij dat veranderen?'

Ik voelde hoe hij glimlachte tegen mijn mond toen hij me weer zoende. 'Je meent het echt.'

Het idee om mezelf te geven aan deze man in dit donkere hoekje beangstigde me wel een beetje, maar niet genoeg om van gedachten te veranderen. 'Ik meen het echt.'

'Jij bent een lastpak.'

'Ik beloof je dat dat niet zo is.'

Hij stapte net ver genoeg naar achteren om me in de ogen te kunnen kijken. Zijn ogen schoten heen en weer totdat ik weer die geamuseerde glimlach zag. 'Het feit dat je geen idee hebt hoe je overkomt...'

Hij draaide me om, duwde mijn voorkant tegen de rand van de glazen muur zodat ik over de rand van het balkon heen kon kijken naar de massa draaiende lichamen onder me. Stroboscooplampen schoten uit ijzeren palen vlak voor me; ze verlichtten de vloer onder ons maar ons hoekje boven bleef vrijwel donker. Er kwam rook uit de ventilatoren in de dansvloer. De dansers stonden tot aan hun schouders in de rook; als ze bewogen zag je de golven breken.

Mijn vreemdeling ging plagend met zijn vingers langs de rand aan de achterkant van mijn jurk, tilde 'm iets op en liet een hand vanachter in mijn ondergoed glijden, langs mijn rug en tussen mijn benen. Iets waar ik zo naar verlangde. Ik schaamde me niet eens voor deze kwetsbare positie en leunde tegen zijn hand aan. Ik was al verloren.

'Je bent kletsnat, schatje. Waar houdt je eigenlijk van? Het idee dat we dit hier doen? Of dat ik naar je keek terwijl je aan het dansen was en fantaseerde dat we aan het neuken waren?'

Ik zei niets omdat ik bang was voor het antwoord, maar ik haalde diep adem toen hij een lange vinger in me liet glijden.

Gedachten aan wat ik zou móéten doen verdwenen toen ik dacht aan de saaie Sara in Chicago. De voorspelbare Sara die altijd deed wat iedereen van haar verwachtte. Ik wilde die persoon niet meer zijn. Ik wilde roekeloos zijn en wild en jong. Ik wilde voor het eerst in mijn leven voor mezelf leven.

‘Je bent maar een kleintje, maar als je zo glad bent als dit dan weet ik wel zeker dat je met gemak die drie vingers zou kunnen hebben.’ Hij lachte en drukte een kus tegen de achterkant van mijn nek en draaide met zijn brede vingertopje rondjes over mijn clit, langzaam en uitdagend.

‘Alsjeblieft,’ fluisterde ik. Ik had geen idee of hij me kon horen. Hij had zijn gezicht tegen mijn haar aan gedrukt en ik voelde zijn penis tegen de zijkant van mijn heup. Maar afgezien van dat was ik me alleen maar bewust van het feit dat zijn lange vinger weer in me gleeed.

‘Je hebt een geweldige huid. Vooral hier.’ Hij kuste mijn schouder. ‘Wist je dat de achterkant van je nek perfect is?’

Ik draaide me om en keek hem glimlachend aan. Zijn ogen stonden wijd open en waren helder en toen we elkaar aankeken glimlachten ze. Ik had nog nooit iemand van zo dichtbij in de ogen gekeken en iets aan deze man, en deze nacht en deze stad, zorgde er onmiddellijk voor dat ik er zeker van was dat dit de beste beslissing was die ik ooit had genomen.

Lieve New York, je bent geweldig. Liefs, Sara. PS Dit is absoluut niet de alcohol die aan het praten is.

‘Het gebeurt niet zo vaak dat ik de gelegenheid krijg om naar de achterkant van mijn nek te kijken.’

‘Zonde, eigenlijk.’ Hij trok zijn hand terug en ik voelde een milde kou waar zijn warme vingers hadden gelegen. Hij stak zijn hand in zijn zak en haalde een minuscuul pakje tevoorschijn.

Een condoom. Hij had toevallig net een condoom in zijn zak. Het zou nooit bij me zijn opgekomen om zomaar een condoom mee te nemen als ik uitging.